

ვებუღნი გამოადინ ბრძოლიდან.
დღესაც უკიდურეს შემარჯუნეთა
გამარჯეება უფრო თვალსაჩინოა,
ვიდრე სტოლიბინსა: მისდამი ნდო-
ბის გამოცხადება უფრო მოოქრუ-
ლი აბია, რომელსაც გადააყლაბი-
ნებზე ნამღვლე ღამარცხების უკედ
მონელებსათვის...

დღეს-დღეობით, მაშასადამე, საქ-
მეთა მდგომარეობა უცვლელი რჩე-
ბა: რუსეთი კვლავ განაგრძობს
გამოორკვეულ ყოფაში ცხოვრებას.
მაგრამ დიდ ხანს ასეთი ყოფა ვერ
გატანს და თანდათან მაგრდება
ის ნიადაგი რომელზედაც „მავრი“
დამთავრებს თავის გამარჯეებას.
სტოლიბინისა და ოქტომბრისტების
დღეები დათვლილია: რუსეთი წინ
წახელამდე კიდევ უფრო უნდა წა-
ვიდეს უკან და რაც უფრო მალე
მოხდება ეს, რაც უფრო მალე გა-
მოორკვევა მდგომარეობა, თუნდაც
ეს გამოორკვევა „მავრის“ გამარჯე-
ბას ნიშნავდეს, მით უმჯობესია
რუსეთისათვის...

ნარკვევი
(ქვერნალ-გაზეთებიდან)
მოსკოვის გაზეთები რუსეთის სახელმანთქმულ მწერალს გოგოლის უძღვნიან თავიანთ ფურცლებს. სულს დღიერება, რომელიც გოგოლის უკვდავ ნაწერებში სკოცხლობს, გადამდები ძლიერებაა. იმან გამოაცხადა რუსეთის პრესის მიძინებული ცილო, საყვარელ მწერლის მოგონებად შეხალისა მწერლების ცალმოდ და აღაპარაკა ისინი ადამიანის ცხოვრების უდიდეს საკითხების შესახებ.
„რუსკ. ვედ“. მსჯელობს იმის შესახებ, თუ რა მნიშვნელობა აქვს გოგოლის ნაწერებს ადამიანის სულიერ აღორძინებაათვის.
ვინც გავლახა და იმის ეკაწად იფხვად, ამამდს ნაწიეთი, გარდაეცხად

მის, რაც დეკის ძის თვალთა წინაა,
არა მარტო გუბილით ყურადღად, არ
მარტო დიდიმ მორცხვად, არა მარტო
ტუტისთვის მჭიდროდ მუთი დაძვრე-
ნეულობადანა, არამედ გავრცედი-
ლი მოვლენაა, რეალური ნაოლად მი-
წოდის, თუ რა დიდი მინიჭილად
აქვს ადამიანის გნებურებაში საკითხ
ხელის ვითარების შესახებ, თუ თვით
მკითხველს უნდა იცოდეს, რა

ცხოველებს, რომლებიც მხოლოდ
 ცხოველების წმკში იღვწან, ცხოველ-
 ადამიანს, ნან და ჰეიდელბერგის
 ხეობაში დატარებია აუთანამა და
 ნუხეცელა და ხეიდელბერგის
 მით უფრო მეტი მნიშვნელობა უნ-
 ჰქვიათ ყველა უბნოელ, გაუგებარ
 ადამიანისათვის დატარების შემდეგ
 დედას და ძლიერად.
 გაზეთი სამართლიან აზრებს გე-
 ზიარებს იმის შესახებ, რომ ღღ-
 ბულ მწერლების შემოქმედება, სხ-
 თა შორის, იმით არის შესანიშნავ-
 რომელიც როდესაც მხოლოდ

სწორედ თეონება ყველაფერს, კ
თილისა და აერს განუჩრეველად, ა
თებს ყველა ადამიანს, კეთილ
და ბოროტის მიმართულების განუ
ჩეველად გაზეთს აიგონდება ის დ
როცა ზუჰეინის იუბილეა საყურ
დღებო დღეს იმის ძველის წინ რ
სეთის მწერლობა ტურგენემა ხ
გაუწოლა რეაქციონერ მწერალ
თეითმპერბლობის ბუჩუჯს კა
კოვს.

მხელა დიდებული თქმულების მ
მეწეულია ყველაზე ნათლად იმა
კო არ გამოიხატება, განაგრძობს გა
თი, რომ ისინი სხვის გზაგაყვას
რჩენელ ადამიანებს ასწავლებენ, ა
მედ იმ გარემოებაში, რომ მათი წ
ლენი მღვრს მშვენიერად, მთელ წ
მეობრად იღვალს ედგობის გულ
ადამიანს და ამცნებს, რომ არა მ
ტო ჰუმორი ციფხვს არს ადამიან
ებს მშვენიერად. მეტონივეებს ამღვალს
იდგობის არა მარტო მაკარნაოლურ
რემეობაზე, არამედ უმაღლეს ხუც
ერ კითარებას, რომელიც განუძო
მელია ადამიანის გსრულებისაგან.

რომელიც ღირებები დახურული იყო, კვლავ განახლა მუშაობა და ძველ მდგომარეობაში დაუბრუნდა. (მ-5.-2)

საქართველო - რეგულაციები ხელ-მი საწვდენ ფასად ასწავლის და ამზადებს ბავშვებს ყველა სასწავლებლისათვის. იგიზე რედაქტორი "დროება". (1)

და კარსკოვ სელოდან, სათათბიროშიც ორმა კენჭის ყრამ გამოკარავა ოქტომბრის ტიპის გაყვანილ სავარ განათლების სამინისტრო ბიუჯეტის განხილვის დროსა კოლომბაქინის გამოცემის დროს ერთი ნაწილი ოქტომბრის ტიპის ოპოზიციისთან იყო, მეორე კი მარჯვენა შეუერთდა და მასთან ერთად შეადგინა უმრავლესობა. საქმე უნდა გადაწყვიტოს საზღვარს

30 : 3600000

— მიოთმინეთ, მამაო, თქ
მგონი ღეგავეი ხართ...
— ვინ ღეგავეი, რას ამბობთ,
ესა და ეს მღვდელი ვარ.
საიღუმლო პოლიციის აგენ
ტურაო ძალიან გასწია მღვდლ
თმას, აღზად უნდადა გავსინჯა,
ლბი თმა ხომ არა ჰქონდა, რო
საც დარწმუნდა, რომ მღვდელს
ლბი თმა არა ჰქონდა, ბოდიშ
იხადა:
— უკაცრავად, მამაო, ნამბრ
ბი გვაქვს მღვდლები გავსინჯო
ჩვენი არაფერს ვაკეთებთ... ლუ
პურს ვჭამთ... მაპატიეთ...
ამისთანა კურიაზები ხდებოდა
შინ და ესლა ხომ ნუღარ იტყ
ვიდე კარგი, თუ თქვენი თან
გვარე ტერორისტი, ყმალი და
ამისთანა არ არის, თორღე დმერ
დაგფავართა, ამისთანა შემთხვევ
რასა ბრძანებთ, პირდაპირ გირ
ნიათ მტკვარში თავი დაიხრწ

რედაქტორ-გამომცემელი ი. ს. აგლაძე.